

Ked' si sám

Eva Kostolányiová

Musíš ísť, viem že musíš ísť,
čaro ciest si Ťa pýta,
muž vždy má, v duši cieľ i púť.

Pobežíš, s nimi pobežíš,
prekročíš mnohé mýta,
ale vieš čo nemáš zabudnúť.

Ked' si sám, na palube hviezdy,
svojej hviezdy, keď letíš k výšinám,
keď si sám, nech z neba Ti svieti,
ticho znie Ti, že nie si sám.

Že Ťa mám, a jak do obálky,
do tej diaľky, lásku Ti ukladám,
že Ťa mám, tu na vlne túžby,
že kto ľúbi, nie je sám.

Dlhá púť, v očiach dlhá púť, biela šatka vo vánku,
či to dá sa zabudnúť.

Ked' si sám, na palube hviezdy,
svojej hviezdy, keď letíš k výšinám,
keď si sám, nech z neba Ti svieti,
ticho znie Ti, že nie si sám.

Ked' Ťa mám, nás nedelia diaľky,
žiadne diaľky, hory či oceán.
Keď Ťa mám tu na vlne túžby,
veď kto ľúbi, nie je sám.